
MINNEORD

LEGELIVET

Vår gode venn og kollega Haakon Melsom døde 30. september 2015, 74 år gammel. Han hadde da vært gjennom et slitsomt sykdomsforløp med Parkinsons sykdom.

Vi traff hverandre høsten 1960 fordi vi, som vår kullbok sier: «Vi var innviet i de lykkeligens krets, ---, vi var studiosae medicinae.» Og det var en lykkelig tid. Vi festet og reiste på utenlandsturer sammen, men var også hardt arbeidende studenter som stort sett hele tiden hadde en sykehusjobb på si. Dette smidde oss i den grad sammen at vi siden har beholdt kontakten i «doktorklubben».

Haakon fullførte medisinsk embedseksamen våren 1966. Han fikk sin indremedisinske utdanning ved Aker sykehus og Sentralsykehuset i Akershus og ble spesialist i indremedisin i 1979. Fra 1972 til 1975 var han stipendiat ved Radiumhospitalet og fikk sin doktorgrad på et studium av makrofagenes funksjon. I 1978 begynte han som onkolog på Radiumhospitalet og ble der til 1990, de to siste årene som sjeflege. Fra 1990 var han fagsjef i Helsedirektoratet og fra 1991 til 1996 avdelingsdirektør. Deretter flyttet han til Helsedepartementet, hvor han var avdelingsdirektør ved sykehusavdelingen frem til 1999. Her var han bl.a. med på å innføre innsatsstyrt finansiering, utformingen av lov om helsepersonell og stortingsmelding nr. 24 – *Tilgjengelighet og faglighet. Om sykehus og annen spesialisthelsetjeneste*. Men så kom lysten til å se pasienter igjen. I 2000 begynte han som overlege ved Kreftavdelingen, Oslo universitetssykehus, Ullevål. Sykehuset ønsket imidlertid også å dra nytte av hans administrative erfaring, og fra 2001 var han medisinsk direktør i 40 % stilling. I 2008 ble han så sykdomspreget at han valgte å pensjonere seg.

Som det fremgår, er det et kompetent fagmenneske som har gått bort. Men det de fleste vil huske han for, er hans ekstraordinære evne til å kommunisere med og ta vare på alle han kom i kontakt med. Han var en ekte menneskevenn. Han hadde et enormt nettverk, noe han visste å gjøre nytte av også i sin administrative virksomhet. Ikke uten grunn ble han år etter år satt til å lede den gruppen som skulle fordele Ullevåls altfor snaue investeringsmidler til medisinsk utstyr. I disse Melsom-utvalgene oppnådde han alltid konsensus uten støy. Hans vennekrets var stor og spennende fordi den ikke bare besto av helsepersonell, men også personer fra kulturlivet. Han var glad i å stelle i stand til selskap og langt på vei en gourmetkikk. Klubbmøtene hos Haakon var en fest!

Haakon er borte, men minnet om «det gode menneske» vil bestå.

Publisert: 17. november 2015. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.15.1052

Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 11. juli 2026.